

DŹDŹAWY (1) *ai*

a jasne.

sg m [N dżdżawy]. ◊ G dżdżaw(e)go.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Przymiotnik od „deszcz”: grożący deszczem, niosący deszcz; imbricus, imbridus, imbrifer, nimbosus, pluvalis, pluviosus, pluvius Cn:

Wyrażenia: »dżdżawy Oryjon«: Niech cię nie strąlą niebieskie znamię/ Już lię dżdżawego nie boy Orioná. Niech cię nie trwożą pluśkotne Hyades KlonFlis B3v.

[»czas dżdżawy«: Lecź lud mnogi ieft/ á cźás dżdżawy [tempus pluviarum]/ ani może łtać na podworzu BudBib 1.Esdr 10/13 (Linde).]

Synonim: pluśkotny.

Cf DESZCZOWY, DESZCZOWNY, DŹDŹOWY, DŹDŹYSTY

LW